

נוסח עברי ובימוי:
עידו ריקלין

מאת:
לין נוטאג'

הפקוק

מאת לין נוטאג'
 נוסח עברי ובימוי - עידו ריקלין
 מוסיקה מקורית ועיבודים - אלדד לידור
 תפאורה - אלכסנדר ליסיאנסקי
 תלבושות - אולה שבצוב
 תאורה - עדי שימרוני
 תנועה - אריאל וולף
 קרבות במה - אורי בוסתן

משתתפים (לפי סדר הופעתם)

מתופף - דני שפירא
 גיטריסט - אבנר טואג
 מאמא נאדי - שרה וינו אלעד
 כריסטיאן - אמיר קריאף
 סופי - רעות אלוש
 סלימה - מעיין תורג'מן
 ז'וזפין - דניאל מנוחין

אמילין - ספיר מנור
 עזיז ארארי - אודי בן-דוד
 ז'רום קיסמבה / כורה - פיני גואטה
 קומנדר אוסמבנגה - עודד לאופולד
 לורן / מורד - איתמר אליהו
 פורטיון / מורד / כורה - אורן כהן
 סימון / מורד / חייל - גיל ארי כהן

בשנת 2011 נציג האו"ם לנושא אלימות מינית באזורי מלחמה כינה את הרפובליקה הדמוקרטית של קונגו "בירת האונס של העולם". בתצלום זה, שצולם ב-12 בפברואר 2014, העידה ניצולת אונס, לבושה בבגדים שחורים המסתירים את זהותה על מנת להגן על שלומה, כאשר הנאשמים ישבו מאחוריה במהלך משפט בעיר מינובה שברפובליקה הדמוקרטית של קונגו. בנובמבר 2012 הואשמו 39 חיילים קונגולזים באונס של כ-1,000 נשים, ילדים וגברים רק בעיר מינובה. התקיפות התרחשו כאשר החיילים, אנשי הכוחות המזוינים של הרפובליקה הדמוקרטית של קונגו (FARDC), נמלטו ממורדי תנועת "23 במרץ" (M23) אשר השתלטו על העיר המזרחית גומה. אף על פי שרק 47 ניצולות אונס העידו ומעט מהחיילים הורשעו, המשפט נתפס כהצלחה חסרת תקדים במדינה מוכה שחיתות.

צולם ע"י Michael Christopher Brown (מייקל כריסטופר בראון)

קודם כל אשה / דבר הבמאי

לין נוטאג', המחזאית, חשבה לכתוב גרסה חדשה ל"אמא קוראז" של ברכט, שתתרחש ברפובליקה הדמוקרטית של קונגו, על רקע מלחמת האזרחים. בסופו של תהליך נוצר מחזה חדש. אמנם הדמויות הראשיות דומות - אמא קוראז' ומאמא נאדי מתפרנסות מהמלחמה, ומשלמות על כך מחיר כבד. אבל זה הדמיון היחיד בין המחזות. אמא קוראז' היא, לפני הכל, סוחרת. מאמא נאדי היא, מעל הכל, אשה.

כאשר התחלתי בהכנות להפקה הישראלית של "הפקר", התעורר דיון סוער וממושך - האם לחפש שחקנים ממוצא אפריקאי? האם לגיימי ללהק בלי קשר לצבע עור ומוצא? אני טענתי שהמחזה מתרחש אמנם באפריקה, אבל עוסק בזוועות המלחמה, באשר היא, ובאלימות כנגד נשים באשר היא. אילו היה המחזה דן ביחסי שחורים ולבנים - היה צורך להתייחס לכך בליהוק, אבל פה מדובר במלחמת אחים. שני הצדדים הלוחמים נאבקים על השליטה בקרקעות, במדינה ובאוצרות טבע, אבל ברגע האמת הם תוקפים, לא אלה את אלה, אלא את הצד השלישי - הנשים.

הרפובליקה הדמוקרטית של קונגו נקראת "בירת האונס העולמית", בגלל הריבוי המחריד של מעשי אונס, שמבצעים לוחמים בנשות אויביהם. אבל האם הנשים בקונגו נאנסו והושחתו בגלל צבע העור שלהן? בגלל השייך הלאומי? התשובה האיומה היא, שהן סובלות בגלל שהן נשים. האלימות כלפיהן, אלימות המוגדרת כ"טרור מיני", עושה שימוש שטני בקוד של חברה פטריארכלית - גופה של האישה שייך לגבר. פגיעה בגוף האישה, היא פגיעה בבעלה, במשפחה, בקהילה שלה. הסבל הזה הוא מנת-חלקן של נשים יזידיות, של בנות שבט הרוהינגה בבורמה, ועוד דוגמאות רבות ואיומות במשך ההיסטוריה, הרחוקה והקרובה.

לפני תחילת החזרות פניתי לשחקניות ושאלתי אותן: מתוך שלל הזהויות הפורמליות שלכן - "אשה", "ישראלית", "יהודיה", "לבנה" "שחקנית" - מה אתן יותר מכל?

בהמשך הפניתי השאלה הזאת, בשינויי נוסח מתחייבים, לעשרות נשים נוספות. לפחות תשעים אחוז מתוכן ענו - "לפני הכל אני אשה".

לבסוף שאלתי גם גברים. איש מהם לא אמר "לפני הכל אני גבר". תלמיד באוניברסיטת בר אילן אמר "לפני הכל אני חילוני". אדם שהתגייר לאחרונה אמר "לפני הכל אני יהודי". אחר אמר "יותר מכל אני נאבק על הזהות שלי כשמאלני". את התשובה המעניינת ביותר קיבלתי מידידה תושבת צרפת, אזרחית קנדה, ילידת מרוקו, מוסלמית חילונית - "באופן יחסי אני קודם כל אשה".

היא הסבירה - "אני שייכת לכל-כך הרבה מיעוטים. אני מוסלמית בין צרפתים, חילונית בין מוסלמים, ועוד ועוד. אבל קבוצת המיעוט הגדולה ביותר שאני משתייכת אליה היא נשים. לא מיעוט מספרי אמנם, אבל בכל זאת, נשים הן קבוצת מיעוט. ולכן, יחסית, לפני הכל אני אשה".

הגברים ב"הפקר" הם חיילים, מורדים, סוחרים, פועלים, איכרים, בעלים, רווקים. הנשים - מאמא וה"בנות" שלה - הן קודם כל נשים.

לה חדשות ישנות מאוד שלאונס אין קשר למין. אונס הוא אקט של שליטה והפעלת כוח. ולכן רוב רובם של מעשי האונס, מה לעשות, מתבצעים על-ידי גברים כנגד נשים, ומיעוטם על-ידי גברים כנגד גברים. יש מקום שבו משתמשים באונס באופן שיטתי בשלל וורסיות, כגון לאנוס מול עיני בן הזוג, הילדים, הנשים הבאות בתור, או להכריח אחרים לקיים יחסי מין לפנייהם. וזה במלחמה.

אונס כנשק הוא תופעה עתיקת יומין. לפעמים "רק" כמיניפסטציה של כוח והשפלה, חותם סופי של ניצחון, לפעמים גם ככלי נשק דמוגרפי. במאה שעברה ידוע בעיקר האונס ההמוני של נשים גרמניות בידי הצבא האדום כשזה שיחרר את ברלין. אבל רק בעקבות המלחמה בבלקנים הוא הוכר כפשע מלחמה וכפשע נגד האנושות, כמפורט בסעיף 7 באמנת רומא, המהווה את חוקת בית הדין הפלילי הבינלאומי. הסעיף הקובע את מרכיבי העבירה של פשע נגד האנושות, כאשר הם מתבצעים כחלק ממתקפה נרחבת או שיטתית המכוונת נגד אוכלוסייה אזרחית, מתוך ידיעה - מונה גם "אונס, עבדות מינית, זנות, הריון כפוי, עיקור כפוי, או כל צורה אחרת של אלימות מינית בעוצמה דומה". סעיף 8 מונה תופעות אלה כאשר הוא דן בפשעי מלחמה.

ההערכה היא שכ-20,000 מקרי אונס בוצעו בבלקנים, שהניבו 27 הרשעות. בסיירה-לאונה כ-64,000 מקרי אונס שהניבו שש הרשעות. כ-500,000 מקרי אונס ברואנדה - שמונה הרשעות. בקונגו השימוש באונס כנשק מלחמה - שהוכר שם ככזה ע"י האו"ם - שובר שיאים. רק ב-2007 נאנסו שם כ-400,000 נשים, ארבע נשים כל חמש דקות. ההערכה הכוללת מדברת על 1.8 מיליון נשים בגילאי 15-49 עם היסטוריה של אונס בקונגו.

נשים כנשים ממשיכות להיות פגיעות לפשעים נוראים, בכל מקום שבו הן מהלכות. באזרחות או במלחמה.

ש המכנים את קונגו "המקום הנורא ביותר עלי אדמות". אמנם מלחמת האזרחים בקונגו הסתיימה באופן רשמי בשנת 2003, אך נכון להיום הסכסוך המזוין בין כוחות המורדים לממשלה רחוק מלהיות נחלת העבר, והיסטוריונים רבים טוענים כי העימות הוא המלחמה הקטלנית ביותר מאז מלחמת העולם השנייה.

קונגו היא מדינה עצומה בגודלה וחסרת מרכז שלטוני מובהק. משום כך, הצליחו קבוצות מורדים רבות להשתלט על חלקים שונים במדינה, ודרדרו אותה לכאוס מוחלט. עד שנת 1999 עמד ממוצע ההרוגים בקונגו על כאלף אנשים ביום. גורם נוסף ומכריע בלחימה בקונגו הוא השליטה על שטחים עשירים במחצבים. למרות שקונגו היא אחת המדינות העניות בעולם, היא עשירה במחצבים רבים, כגון קולטן ויהלומים, וקבוצות המורדים ממנות את פעילותן המזוינת באמצעות שיווק מחצבים.

מחצית מההרוגים בעימות בקונגו הם ילדים ונשים. מעבר לפגיעה הרחבה בחיי אזרחים, זו תופעה מוכרת באזורים שבהם חל עימות מזוין: השימוש השכיח באונס כנשק הופך נשים וילדות לאוכלוסייה הפגיעה ביותר. ב-1998 הוכר אונס כפשע מלחמה וכפשע נגד האנושות.

במחוז צפון קיוו שבמזרח קונגו מדווחים מדי חודש כ-350 מקרי אונס. שלישי מהקורבנות הנן ילדות מתחת לגיל 18. אוזלת ידן של הרשויות בקונגו בכל הנוגע לאלימות הרווחת נגד נשים במדינה גורמת למושגים כמו "מעמד האישה" להישמע לא רלוונטיים. רוב האנסים מסתובבים חופשי, בעוד הנשים שנאנסו מפחדות לדרווח למשטרה ולעתים אף מהססות לפנות לטיפול רפואי, מחשש לנקמה. אלו שאזורות אומץ ומתלוננות זוכות ליחס מחפיר מצד רשויות החוק. בשנת 2008 דווחו 16 אלף מקרי אונס בקונגו אולם רק 27 גברים הועמדו לדין באשמת אונס. במקרים רבים הנשים נתונות לאונס קבוצתי או נאנסות מספר רב של פעמים ולאחר מכן מוחזקות בשבי, כדי למנוע מהן את האפשרות לעבור הפלה. אילוץ של הנשים ללדת הוא נשק דמוגרפי: הילד ישתייך לשבט שממנו הגיע האנס, והאם והתינוק יודרו משבטה המקורי.

בעוד שהאנסים בקונגו יכולים להלך במדינה בלי חשש, דווקא פעילי זכויות אדם - או פעילות זכויות נשים - נרדפים בידי הממשלה, הכוחות המורדים וכן סתם אזרחים מן השורה, ונמצאים בסכנת חיים ממשית. "בתחילת עבודתנו היו לנו כ-114 מתנדבים, כיום נשארו רק כ-45... פעילים למען זכויות נשים תמיד יהיו הכי פגיעים, תמיד יבואו לחפש אותם ראשונים אם נחשף משהו שהשלטונות לא היו רוצים שייחשף", מספרת ז'סטין מסיקה ביהמבה, רכזת ארגון למען זכויות נשים ברפובליקה הדמוקרטית של קונגו, הפועלת למען קידום מעמדן וזכויותיהן של נשים.

על אף שארגונה של ז'סטין פועל לקידום מעמד האישה מבחינה משפטית - או אולי דווקא משום כך - ז'סטין ובני משפחתה סובלים מהטרדות ואיומים רבים מצד הממשל. ב-18 בספטמבר 2007 פרצו 6 חיילים לביתה של ז'סטין. החיילים קשרו את שתי ילדיה וחקרו אותם תחת איומי אקדח אודות מקום המצאה של אמם. לאחר שהילדים ענו כי אמם יצאה מהבית ותשוב מאוחר יותר, החיילים סרקו את הבית, חיפשו אחר מסמכים מסוימים, הטרידו מינית את אחת מבנותיה של ז'סטין וניסו לאנוס בת נוספת.

החיילים התוקפים זוהו וז'סטין הגישה נגדם תלונה במשטרה, אך השוטרים לא התייחסו ברצינות לפנייתה, והתוקפים מעולם לא הובאו למשפט או נאסרו, ועודם מסתובבים חופשי ומאיימים על משפחתה. סיפורה של ז'סטין ממחיש את זילות מעמד האישה בקונגו, ואת והחסינות שלה זוכים גברים רבים שביצעו פשעים נגד נשים.

דבר השחקנית שרה וינו אלעד

איך אצדיק את הדמות שניתנה לי? איך אתנהל בתוך עורה בנוחיות? איך נכנסים לגוף של אישה שגברים אנסו וזרקו בצד הדרך כדי שתמות? איך אבין מה זה לקום מעפר, להתנער וליצור סוג של חיים?

מאמא נאדי חיה בגיהנום שאני מפחדת לחשוב עליו אפילו. "זה קרה פתאום. בבת אחת החיים השתנו". עדות אחרי עדות של אנשים מקונגו, גברים, נשים וילדים נפתחות במילים האלו.

המחשבה שכל מה שהאמנתי בו, כל אמת-מוסר שאימצתי יכולים בבת אחת להימחק - לא זרה לי. מילדות רכה סיפרו לי על שואה. על אינקוויזיציה. על רדיפה. הפחד הזה מקנן בי. אולי בכולנו.

אבל מה הייתי עושה אם אלה היו החיים שלי?

האם הייתי מצליחה לשמור על צלם אנוש? האם הייתי שורדת?

מאמא נאדי שרדה.

מחיר ההישרדות שלה גבוה. היא חייבת להתנהל בעולם ללא חוקים, ובבית שלה - היא קובעת אותם כל רגע מחדש. זה, לשיטתה, מה ששומר עליה בחיים.

מבחינתי - מה ששומר עלינו בחיים זאת אהבה. זה מה שניסיתי לחפש בין המילים. בין המעשים.

וגיליתי בה המון אהבה. והוספתי קצת משלי. במחווה, ברגע. כי בסוף - מה שיציל אותנו זאת אהבה.

מאמא נאדי אומרת "אהבה זה רעל". זה אחד המשפטים שהכי קשה היה לי להגיד ולהאמין בו. אבל ההבנה שכל מה שהיא אהבה נלקח ממנה והגביר את הכאב לרמות בלתי נסבלות - היא שהביאה איתה תובנה. אנחנו מפחדים מאהבה כי אנחנו מפחדים לאבד אותה.

אני, לעומת זאת, יודעת שתמיד יש עוד אהבה.

בזכות הידיעה הזאת יכולתי לאהוב את מאמא בכל מצב. גם כשכל תא בגוף שלי צעק "זה לא בסדר להיות ככה".

מה שבאמת לא בסדר זה שיש אנשים שנאנסים לחיות ככה. בקונגו - כולם קורבנות של סיטואציה אכזרית.

אבל קונגו, אם לא ניזהר, יכולה להיות בכל מקום.

אני תמיד אבחר אהבה.

עידו ריקלין / נוסח עברי ובימוי

ליד ישראל, 1966. בוגר תלמה-ילין, CENTRAL SCHOOL OF SPEECH AND DRAMA - לונדון

כתב וביים:

תיאטרון באר-שבע: "הרוזן ממונטה כריסטו" (זוכה פרס התיאטרון 2009), "הגיבן מנוטרדאם", "רוחות", "עפיפונים", תיאטרון הספרייה: "הלילה הקצר ביותר בשנה", "אובססיה", "פנטזיה", כמובן ביים: הבימה: "מחלת נעורים", "רוקדים בלונאסה", "השושנה המקועקעת". תיאטרון באר-שבע: "פילדלפיה אני בא", "פרלוד לנשיקה", "הפסנתר של ברטה", "המון רעש על לא כלום", "גלילאו", "גן הדובדבנים". בית ליסין: "היורשת", "הקאמרי: עולמה של איימי", "יום במוחה של ג'י", "ציפור שחורה". המדיטק: "כטוב בעיניכם". התיאטרון הלאומי הגרמני: "חלום ליל קיץ". דארמשטדט: "אנה גלקתיה". היידלברג: "רומיאו ויוליה". בית האופרה של בראונשווייג: "שתיקתו של ברוך". באופרה הישראלית ביים את האופרות "האדוני והרוכל", "שיץ", ו"חלום ליל קיץ". מחזותיו: המדיטק: "אמיל והבלשים", "אורה הכפולה", "הכיתה המעופפת", "מומו", "הידיד". תיאטרון באר-שבע: "מלכת השלג", "ימים בגן-עדן". הבימה: "מאחורי הגדר".

אלדד לידור / מוסיקה מקורית ועיבודים

כותב ומעצב מוסיקה להצגות, לסרטים, מופעי מחול, מוזאונים. בוגר המגמה לקומפוזיציה באקדמיה למוסיקה בירושלים. מלמד עיצוב מוסיקה בסמינר הקיבוצים. בין עבודותיו בתיאטרון: תיאטרון הבימה: "המלך ליר", "הדה גבלר", "אלוף הבונים", "מלכת היופי של לינאן", "רכוש נטושי", "קפואים", "אבנים בכיסים", "הכיסאות", "נשיקת אשת העכביש", "מראה מעל הגשר", תיאטרון בית לסין: "נערי ההיסטוריה", "מקווה", "פילומנה", "פלדה", "מירלה אפרת", "ערפל", "שבעה", "מי מפחד מוירגיניה וולף". תיאטרון החאן: "מידה כנגד מידה", "האם הטובה", "האזור החופשי". תיאטרון הקאמרי: "סוס אחד נכנס לבר", "מעשיה מגונה", "אלקטרה", "הבדלה", "מי מפחד מורגיניה וולף", "מותו של סוכן". תיאטרון חיפה: "הצוצרה בואדי", "אנשים טובים", "דוכסית מאמלפי", "הילד מאחורי העיניים". תיאטרון באר-שבע: "הורים איומים", "אבודים ביונקרס", "בית ברנרדה", "אלבה", "חבלי משיח", "איפיגניה", "ילד משלי", "ביבר הזכוכית", "M בטרפליי", "זינגר", תיאטרון לילדים ולנוער: "מסך הברזל", "הממלכה של קנסוקי", "פילים לא רוקדים בלט", "אורי", "צבע הפנינה", "עושה הנפלאות", "שיטת חנה'לה". תמונע: "הבקכות". יורם לוינשטיין: "הנשים האבודות מטרוריה". זכה בפרס מרגלית על מוסיקה בהצגה "נשיקת אשת העכביש". הלחין את המוסיקה למוזאון יצחק רבין. הוציא 3 דיסקים אינסטרומנטליים, בימים אלה יוצא הפרויקט "קליידוסקופ" - המכיל 28 טרקים אינסטרומנטליים.

עדי שימרני / מעצבת תאורה

בוגרת החוג לאומנות התיאטרון באוניברסיטת תל אביב והאקדמיה "MOUNTVIEW" בלונדון (התמחות בעיצוב תאורה).

עיצבה תאורה להצגות, הופעות מחול ומופעי מוזיקה בארץ ובחול. בין עבודותיה: בתיאטרון הקאמרי: "כבוד אבוד", "היהודים רעים", "הזאבים", "סוס אחד נכנס לבר", "איסמעליה" "האחרים". בתיאטרון הבימה: "לעוף ולרקוד", "גיבורים", "הדה גבלר". בתיאטרון בית לסין: בין היתר: "פולישוק" "מר גריין" "היורשת" "משפחה חמה". בתיאטרון באר שבע: בין היתר: "הגיבן מנוטרדס", "חתונת הדמים", "אבודים ביונקרס". בתיאטרון חיפה: "הדודה של מנש", "מחיר הכבוד" (בשיתוף עם חני ורדי). בתיאטרון אורנה פורת: "מורה לחיים" במדיטק: בין היתר: "מוף ומוריס", "רשת ביטחון". האופרה הירושלמית: "נישואי פיגארו" (2014) "מאדאם באטרפליי" (2015) "חליל הקסם (2017).

לין נוטאג' / מחזאית

לין נוטאג' היא מחזאית אפרו-אמריקנית ילידת ניו-יורק. בוגרת בית הספר לדרמה של ייל (MFA, 1989), כלת שני פרסי פוליצר לדרמה.

במסגרת כתיבת המחזה "הפקר" (RUINED), נסעה נוטאג' לאוגנדה, לראיין נשים פליטות מלחמת האזרחים. המחזה הועלה לראשונה בשנת 2007 ב-GOODMAN THEATRE NEW STAGES SERIES וב-2009 מכן ב-MANHATTAN THEATRE CLUB באוף ברודוויי. המחזה זכה בפרס פוליצר לדרמה לשנת 2009, בפרס ה-DRAMA DESK AWARD, בפרס אובי (OBIE AWARD), פרס המבקרים (DRAMA CRITICS' CIRCLE AWARD) ובפרסים נוספים.

מחזות נוספים פרי עטה: MLIMA'S TALE, SWEAT, MEET VERA STARK, INTIMATE APPAREL. על המחזה SWEAT זכתה בפרס הפוליצר לדרמה, לשנת 2017.

אלכסנדר ליסיאנסקי / מעצב תפאורה

למד עיצוב תפאורה אצל דוד בורובסקי בתאטרון "טנגנה" במוסקבה. היה מעצב הבית של תיאטרון "סוברמניקי" במוסקבה. עלה לארץ ב-1990. עיצב למעלה מ-150 תפאורות להצגות ברוסיה, ישראל, ארצות הברית, הולנד, בולגריה, צרפת ואסטוניה. היה מעצב הבית של תיאטרון גשר בשנים 2001-1995. לימד באקדמיה בצלאל, אוניברסיטת ירושלים, אוניברסיטת תל אביב ושנקר. בין עבודותיו בשנים האחרונות - בתיאטרון בית ליסין: "שעה של שקט" (בשיתוף תיאטרון חיפה), "ההצגה חייבת להיגמר". "המלט" מאת שייקספיר, מוסקבה, רוסיה. "צלילי המוסיקה", "מחזמר". "היפה והחיה", הבלט הישראלי. "המשפט" מאת קפקא, מוסקבה, רוסיה. MARIA PADILLA האופרה של דוניצטי. בוסטון, ארה"ב. "העיירה שלנו" מאת תורנטון ויילדר, סנט פטרבורג. רוסיה. "חוטם" האופרה של שוסטקוביץ', בוסטון, ארה"ב. "משרתם של שני אדונים" מאת גולדוני, סופיה, בולגריה. "אונייגין" האופרה של צ'ייקובסקי, נורפולק, ארה"ב. "התנין" מאת דוסטוייבסקי. טליון, אסטוניה, "חלום ליל קיץ" האופרה הישראלית.

בין פרסיו: פרס התיאטרון הישראלית (זכה 4 פעמים), פרס הבמה לילדים ונוער (זכה 3 פעמים), פרס מוזיאון תל אביב, פרס ע"ש משה שטרנפלד, פרס בקבדרינלי בפראג.

אולה שבצוב / מעצבת תלבושות

בוגרת אוניברסיטת תל-אביב לעיצוב במה. בין עבודותיה בעיצוב התלבושות: תיאטרון בית ליסין: "חלום של לילה בלב קיץ", "אביב מתעורר", "משחק ילדים", "מנדרגולה", "מימונה", "הקוסם מארץ עוץ", "מקסי ואני", "33 ווריאציות", "הפרדס", "המקרה המוזר של הכלב בשעת לילה", "פינוקיו", "המוגבלים", "חתולה על גג פח לוחט", "הים הכחול העמוק". תיאטרון הקאמרי: "סיראנו דה ברזראק", "אופרה בגרוש", "סיפור הפרברים", "קרוס", "שגעון המוסיקה". תיאטרון באר-שבע: "קן הקוקיה", "חולה מדומה". תיאטרון הבימה: "יחסים מסוכנים", "לבד בברלין". תיאטרון החאן: "הפרקליט". תיאטרון גשר: "יונה ונער". תיאטרון חיפה: "מסע הדוד מקס". הבלט הישראלי: "מאדם בטרפליי". אופרה ישראלית: "נבוקו בפארק", "יחליל הקסם".

זוכת מלגה קרן תרבות אמריקה ישראל. 2001-2004 זוכת פרס קיפוד הזהב על עיצוב תלבושות - היי יפה. 2007 זוכת 2 פרסי התיאטרון הישראלי על עיצוב תלבושות: 2009 - חלום של לילה בלב קיץ, 2011 - מנדרגולה.

אריאל וולף / עיצוב תנועה

בוגר בית ספר למשחק "ניסן נתיב" תל אביב בהצטיינות, 2010

בוגר בית הספר לריקודים סלונים "ארתור מארי".

שחקן בלהקת תיאטרון "החאן".

זוכה פרס התיאטרון עיצוב התנועה לשנת 2017 על ההצגה "חלום ליל קיץ". זוכה פרס כיפוד הזהב

2016 עיבוד ההצגה "תיאורמה". זוכה פרס כוריאוגרפיה פסטיבל תיאטרון רחוב בת ים על "קברט

וולטיר" 2011.

בימוי: בין עבודותיו - בתיאטרון תמונע: "אדיפוס טריפטיכון" 2019, בפסטיבל עכו 2016: "הליוגבלוס",

בתיאטרון הקוביה 2015: "תיאורמה".

כוריאוגרפיה: בין עבודותיו - בתיאטרון החאן: "פונדק הרוחות", "נפוליון חי או מת", "חלום ליל קיץ". בתיאטרון הקאמרי:

"מהומה רבה על לא דבר". בתיאטרון בית לסי: "משרתם של שני אדונים". בתיאטרון באר שבע: "בימינו לא יוצאים לרו קרב".

אורי בוסתן / קרבות במה

מורה וכוריאוגרף קרבות במה. מדריך קרב מגע ואמנויות לחימה ומייסד שיטת I.C.Q.C. מורה בבית

הספר למשחק מיסודו של יורם לוינשטיין. מכשיר שחקנים לסגנונות הקרב השונים בתיאטרון,

סרטים וסדרות.

תיאטרון צוותא: "תיבת התכשיטים של לי הו", תיאטרון גושן 'הרצל', תיאטרון רמת גן בית הספר בית

צבי "מסביב לעולם בשמונים יום", תיאטרון החאן "אדם הוא אדם", תיאטרון הבימה "קורליאנוס",

תיאטרון בית לסי "הר לא זז". תיאטרון באר שבע: "רומיאו ויוליה", "גרין מייל", "בית ברנרדה אלבה",

"הכל בגן", "קומפני", תאטרון סל"ה - "תעתועים", "רשומון", "דפוק את הזר", "בית הרוחות", "שם

פרטי", "בן בהפתעה", "ביום רגיל אחד".

סרטים: "התגנבות יחידים", "אל תחכי לי", "המוסד", "אנדרגראונד", "המוסד הסגור".

סדרות "תאג"ד", "מתים לרגע (עונה 2)", "רוי בוי", "דק להיום".

ניצן נוימן / עוזרת במאי

בוגרת "גודמן" בית הספר למשחק בנגב 2017.

במאית משנה ב-DOME STUDIO - בייג'ן, סין, ב"הלוויה חורפית" בבימוי יאיר שרמן.

במאית בפרויקט "במאים ובמאיות בתחילת הדרך" בבית הספר גודמן.

עוזרת במאי - תיאטרון הקאמרי: "מעשייה מגונה". תיאטרון באר-שבע: "הלוויה חורפית".

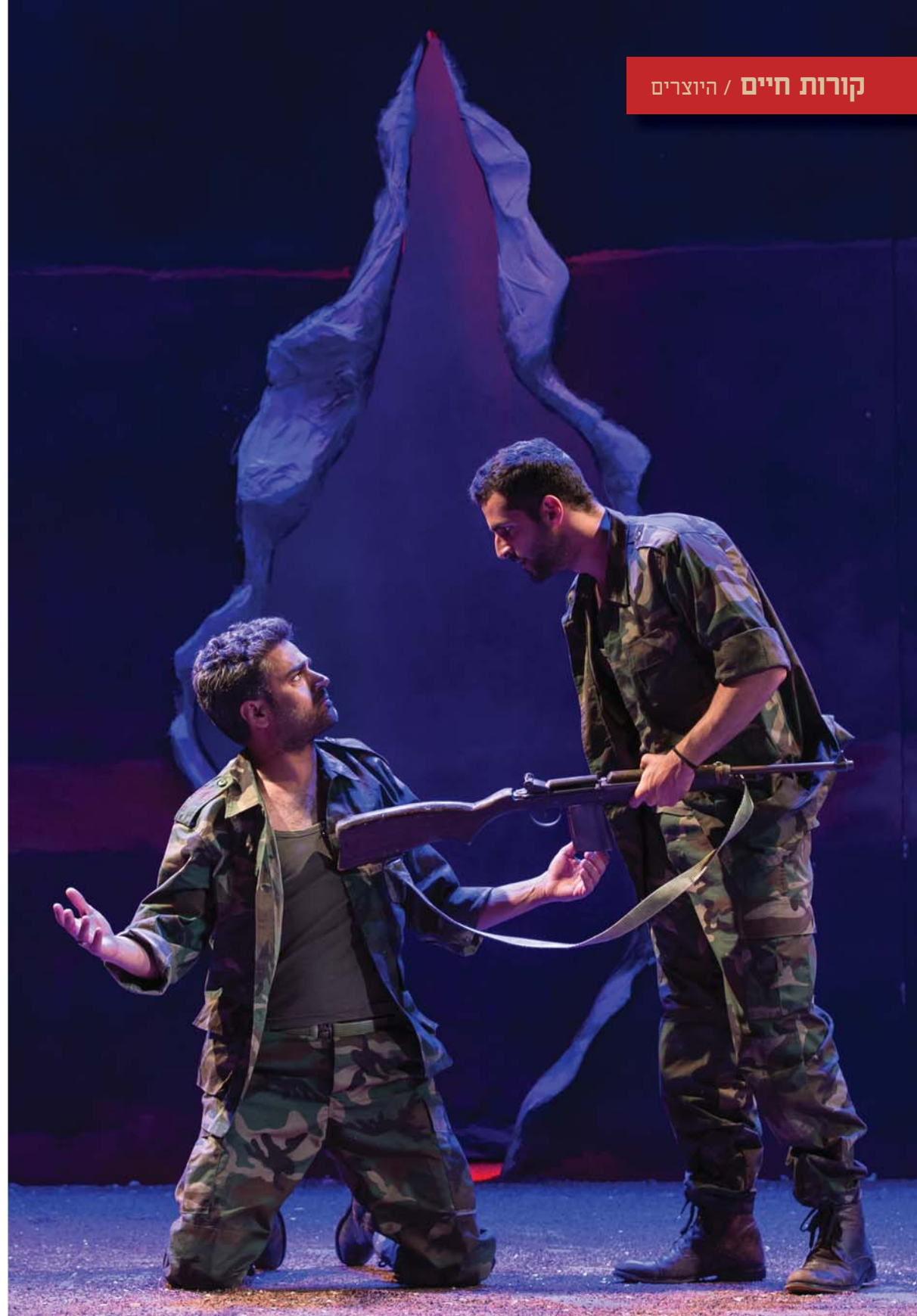
תיאטרון החאן: "העולם האחר". מרכז המצוינות תיאטרון באר-שבע: "מועדון ארוחת הבוקר".

בית הספר גודמן: "בגדי המלך", "הדרך לאי שם".

שחקנית בהצגות במסגרת הלימודים - "אחים בדם", "בגדי המלך", "שעת הילדים", "גשם שוטף",

"קצה הפותחן", "הדרך לאי שם".

מלגות - זוכת ציון לשבח בתחרות "כיוונים בחברה" - תחרות מונולוגים חברתיים.

קורות חיים / השחקנים

פיני גואטה / ז'רום קיסמבה/כורה

נולד בשנת 1990.

בוגר הסטודיו למשחק מיסודו של יורם לוינשטיין.

בוגר סדנת משחק מול מצלמה בהנחיית אייל סלמה.

תפקידים בסטודיו: "הנשים האבודות מטרויה", "גנבים אנונימיים", "הדרך למטה", "פרנקנשטיין הצעיר".

טלוויזיה: תפקיד ב"המלכות".

מקום שני בתחרות מונולוגים 2016.

מקום שני בתחרות מונולוגים לזכרה של אורנה בן חורין 2017.

מקום רביעי בתחרות מונולוגים לזכרה של אורנה בן חורין 2018.

כישורים : אומנויות לחימה.

שרה וינו-אלעד / מאמא נאדי

בוגרת בית הספר הגבוה לאמנויות הבמה בית צבי 1992.

גילמה תפקידים בתיאטרות השונים בארץ (הבימה, באר-שבע, הקאמרי, בית ליסין צוותא ותיאטרון הרצליה).

זכתה במקום הראשון בפסטיבל התיאטרונטו לשנת 2005 עם הצגת יחיד בשם "גילי". זוכת פרס

התיאטרונטו על בימוי ההצגה "הבן של יעקב" בשנת 2009.

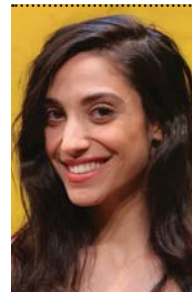
הנחתה תוכניות טלוויזיה בנושא אוכל, בריאות, עיצוב ונדל"ן.

השתתפה בסדרות רבות ביניהן "הבורגנים", "משמורת", "ילדי ראש הממשלה".

בין הסרטים שהשתתפה בהם "מסוכנת", "אור", "נודל", "טום הרנדל", "ריווקה פלוס", "עד סוף הקיץ".

מדבבת בסרטים וסדרות לילדים.

השתתפה בחג המחזמר בבת ים במחזמר האופראי "גרטה והמרוץ לחלל" שזכה במקום הראשון.

רעות אלוש / סופי

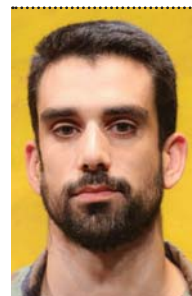
בוגרת הסטודיו לאמנויות התיאטרון מיסודו של יורם לוינשטיין- המסלול המלא 2013-2016 במה ותיאטרון - תיאטרון באר-שבע: "אם נדע לאהוב" (מופע שירי ז'אק ברל), "דונה פלור נשואה לשניים", "סוליקא", "מחיר החיים". תיאטרון גושן: "אני ירושלמי", "דני דין וספינת המעפילים", "הניגון" מופע מוזיקלי לילדים. חג מחזמר 2015 ו-2016. הלהקה הייצוגית של כרמיאל טלוויזיה - HOT "התחנה" "מתים לרגע", "קשת יש לה את זה". YES - "תאג"ד". קולנוע: "הינומה".

זכיות: מקום שני בתחרות ארצית למונולוג הקומי על שם "ספי ריבלין" בהנחיית משה קפטן 2015.

מקום שני בתחרות המונולוג הקומי על שם שוש אביגיל 2015

מלגה על שני מונולוגים דרמטיים ב"קרן אמריקה ישראל" 2016,

מקום שלישי בתחרות שירי מחזות זמר 2016, מקום שני בתחרות שירי אהוד מנור 2016

איתמר אליהו / לורן/מורד

נולד בשנת 1990.

בוגר בית הספר למשחק מיסודו של יורם לוינשטיין. בוגר קורס טכניקה - משחק מול מצלמה של ניב רו ואולי שטרנברג.

בתיאטרון באר שבע: "כלוב העלזים". בסטודיו למשחק מיסודו של יורם לוינשטיין: "שם פרטי", "הדרך למטה", "הנשים האבודות מטרויה", "ילי ולך".

טלוויזיה: "שלטון הצללים", "המלכות". תפקיד בסדרת הרשת "לא הכל ורוד".

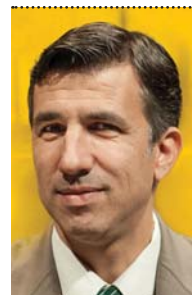
מקום ראשון בתחרות המונולוגים לזכרה של אורנה בן חורין 2018

מקום שלישי בתחרות המונולוגים לזכר שוש אביגיל 2018

מקום שלישי בתחרות שירי אהוד מנור לזכרו 2018

מקום רביעי בתחרות המונולוגים לזכרה של אהלה הלוי 2017

מקום רביעי בתחרות השירים לזכרה של עדי שקד 2017

אודי בן דוד / עזיז ארארי

בוגר בית צבי משנת 1998.

תואר ראשון בבימוי והוראה בסמינר הקיבוצים 2006.

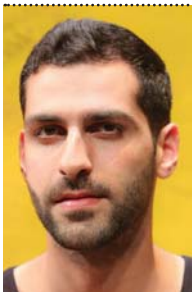
תיאטרון: בתיאטרון באר שבע - "ביבר הזכוכית" (תום), "יש לי כירט", "הלב הלבן", "הימים הכי טובים", "קיץ אחרון", "יונו והטווס", "נשופים", "גיפס", "פוטו בגדד", "ילד משלי", "הבייתה הבייתה", "חבלי משיח", "בין חברים", "רומיאו ויוליה", "עפיפונים", "אבודים ביונקרס", "השיטה". בתיאטרון גשר - "שיחות לילה". בתיאטרון הספריה - "מקבת" (מקבת), "שד היעד" (וניה), "לצאת נקי", "גנרל של השטן", "חמישה לילות", "הלום ליל קיץ", "שרידים", "נרניה", "טומי תם", "תום סויר", "תרופה".

בתיאטרון מדיטק חולון - "שרה גיבורת נילי", "אליפים", "שומבצל", "סוד הגן הנעלם", "אמיל והבלשים", "הכיתה המעופפת", "הידיד בת ההרים". בתיאטרון הארצי לנוער ונאוה הפקות - "אורי", "המצחיקה עם העגילים", "צו הלב". בתיאטרון השעה - "סינמה דאנס", "הדייג ודג הזהב", "איתמר הילד העברי הראשון". בתיאטרון חיפה ואורנה פורת - "הבחורים בדלת ממול".

בתיאטרון תמונע - "בית ההבראה של הזמן".

קולנוע: "תסתכל לי בעיניים" / ארנון צדוק.

טלוויזיה: "אגוז".

גיל ארי כהן / סימון/חייל/מורד

בוגר ביה"ס לאמנויות הבמה "בית צבי" לשנת 2015

זוכה מלגות - אוהד (דדי) ניסים, ניורה ושמואל רודנסקי, מצטייני "סנו", מלגהע"ש דודו דותן, מרכז אלצייהר ר"ג.

תיאטרון באר-שבע: "סוליקא". תיאטרון הבימה: "שייקספיר מאוהב". תיאטרון הקאמרי: "אינוב", "אויב הציבור" - מועמד לשחקן המבטיח של השנה בתיאטרון 2016. תיאטרון הספרייה: "חתונה מושלמת", תיאטרון הארצי לילדים ולנוער: "מר זוטא ועץ התפוחים" (מר זוטא). כסטיבל תיאטרון ילדים הבימה: 2016 "מהומה בוונציה".

הצגות במסגרת הלימודים - "מיקה שלי", "דון ז'ואן חוזר מהמלחמה", "החגיגה", "הבחורים בדלת ממול", "רוקדים בלונאסה", "קומדיה של טעויות" ועוד.

דניאל מנוחין / ז'וזפין

בוגרת "גודמן" בית הספר למשחק בנגב.

בוגרת בית הספר לאמנויות הבמה "הבוסתן" בניהולם של מיקי וזאביק מרין.

בוגרת מגמת התיאטרון בקרית החינוך ע"ש דוד בן גוריון, עמק חפר.

קורס משחק מול מצלמה למתקדמים בהדרכת מעיין הרוש.

תיאטרון: "קראנק". תיאטרון באר-שבע: "בית ברנרדה אלבה"

גודמן: "משחקי הפיגמה", "דוניה רוסיטה הרווקה", "הניצוד", "מתאבל ללא קץ", "תקווה - טרגדיה", "הנסיכה והגמד".

פרסים:

תחרות מונולוגים קומיים.

תחרות כיוונים בשירה, הקראת שירה - חברת כיוונים.

תחרות מונולוגים חברתיים - חברת כיוונים.

תחרות שירה - חוג הידידים תיאטרון באר-שבע.

ספיר מנור / אמילין

בוגרת מגמת תיאטרון מקיף ו לאומנויות באר-שבע.

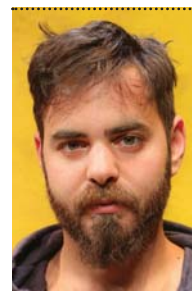
פרויקט נגב מחזמר 2009 "הירספריי" בבימוי אביב בן ישי ויואב מיכאלי, עיבודים אדי זיסמן.

בוגרת גודמן - בית ספר למשחק בנגב לשנת 2017

הצגות במסגרת הלימודים: "ערב משיריו של מנוס חגידיקיס", "שעת הילדים", "בגדי המלך", "אחים בדם", "ערב יצירות אישיות"

מלגות: זכייה בתחרות מונולוגים קומיים במסגרת הלימודים.

שחקנית בתאטרון באר-שבע: "סוליקא".

אבנר טואג / גיטריסט

בוגר לימודי ג'אז ב"דימון" בית ספר למוזיקה. סיים בהצטיינות.

סולן ומייסד להקת Pattie הבינלאומית. ניגן ומנגן עם שורה ארוכה של אמנים, ביניהם: פבלו רוזנברג,

גיא מזיג, עידן חביב, אריאל זילבר, חן אהרוני, נדב גג, "כוכב הבא", רן דנקר, הקאמרי ועוד.

אורן כהן / פורטיון/מורד/כורה

זוכה פרס התיאטרון הישראלי לשנת 2009 בקטגוריית השחקן המבטיח.

בוגר מצטיין של מחזור א' ב"גודמן" - בית ספר למשחק בנגב.

2005-2007 מלגת הצטיינות ע"ש מרק חסמן שלוש פעמים ברציפות

מלגת מצטיין מחזור תלת שנותי

2007 מלגת תחרות מונולוגים

2008 מלגת צביקה הדר למונולוגים קומיים

תיאטרון באר-שבע: "לטיפול יצאנו", "קומדיה של טעויות", "המדריך לחיים הטובים", "הרוח ממונטה כריסטו", "פיאף", "קן הקוקייה", "החולה המדומה", "גלילאו", "משחית הסכינים הסיני", "חבלי משיח", "טירונוט בלוז", "הגיבן מנוטרדאם", "רומיאו ויוליה", "גרין מייל", "אבודים ביונקרס", "בוא תכיר את אבא". תיאטרון הבוגרים: "הירספריי". תיאטרון הקיבוץ: "תרנגול כפרות".

קולנוע- "וסרמיל", "שקופים", "כביש 40 דרום".

טלוויזיה- "כיפת ברזל", "שביתה", "עממיות", "תיק נעדר".

פרסומות- "חיש גד", "bosch", "משחק צוריאלי".

רדיו - מגיש רצועה יומית "שותפים לתשע" ברדיו דרום.

דני שפירא / מתופף

בוגר גודמן בית ספר למשחק בנגב 2015. יוצר מוזיקה בבאר-שבע משנת 2001 תפקידים בהפקות בית הספר - "משחקי הפיג'מה", "הנסיכה איבון", "בית ספר לנשים", "הגלגול", "אישה אחת ששורה", ערב משירי חווה אלברשטיין. תחרות הקראת שירה, גודמן בית ספר למשחק בנגב 2014 תיאטרון באר-שבע: "אם נדע לאהוב", "הרולד ומוד", "חתונת הדמים", "רומיאו ויוליה", "גן הדובדבנים", "פרפרים הם חופשיים", "הלוויה חורפית". תיאטרון הפרינג' באר-שבע: "נפולי ברוקלין קיסריה", "שוד". תיאטרון דימונה: "דימונה אהובתי".

עודד לאופולד/ קומנדר אוסמבנגה

בוגר "בית צבי", 1998. זכה במלגת קרן הסטודנטים, מלגת רוטרי ר"ג, ומלגת נירה ושמואל רודנסקי. תיאטרון הספרייה: "מעגל הגיר הקווקזי", "כובע מלא גשם", "עד התביעה", "שד היער", "האריה", "המכשפה וארון הבגדים", "הגנרל של השטן", "איך אוהבים האוהבים", "מקבת", "חלום ליל קיץ", "רשומון". תיאטרון באר שבע: "ביבר הזכוכית". התיאטרון הקאמרי: "כטוב בעיניכם", "מעין הכבשים", "המלט", "המלך ליר", "החגיגה", "קולות בלילה", "גטו", "סוף טוב", "מנהל הבית", "עד לא ידע", "קזבלן", "שיער", "סיפור הפרברים", "שלוש אחיות", "מהומה רבה על לא דבר". בנוסף שחקן קולנוע וטלוויזיה.

אמיר קריאף / כריסטיאן

בוגר בית הספר הגבוה לאמנויות הבמה בית צבי, 1997. תיאטרון חיפה: "מרחב מוגן", "אותלו", "המלט", "רומיאו ויוליה", "ציד המכשפות", "גן ריק", "אירמה לה דוס", "אימפרו". תיאטרון בית ליסין: "עשו עליך סרט", "אלטלנה". תיאטרון הקאמרי: "עוף לי גוף ליי", "הצמה של אבא", "דמוקרטיה", "המלט", "יתוש בראש", "היה או לא היה". תיאטרון באר-שבע: "הרוזן ממונטה כריסטו", "החולה המדומה", "בוגד", "הכל אודות חוה", "גלילאו", "נורה", "פרח השכונות", "איפיגניה", "הגיבן מנוטרדאם", "רוחות", "רומיאו ויוליה", "פרק ב'", "גרין מייל", "קומדיה סקסית בליל קיץ", "הורים איומים", "אם נדע לאהוב", "בוא תכיר את אבא", "הלוויה חורפית", "האפקט", "כלוב העלזים". תיאטרון הספרייה: "בעל אידיאלי", "הבורגנים", "המיזנטרופ", "שדים ורוחות", "הנס של אנטוניוס", "ערב שירי ז'ק ברל". תיאטרון המדיטק בשייתוף בית ליסין: "כטוב בעיניכם". משתתף במופע האלתורים "פרוביזורי". פרינג': "מנגינות מזרות". תיאטרון צוותא: "בוא לא נדבר על זה". קריין בחסויות של הזכיינית קשת ובפרסומות רדיו וטלוויזיה. צלם ועורך וידאו.

מעין תורג'מן / סלימה

בוגרת הסטודיו לאמנויות הבמה מיסודו של יורם לוינשטיין מחזור 2012 תיאטרון באר-שבע: "סליחות", "איזה יופי", "פרח השכונות", "גן הדובדבנים", "דונה פלור נשואה לשניים", "השיטה". תיאטרון המדיטק: "מומר". תיאטרון תמונע: "כרטיס לקרקס". קולנוע וטלוויזיה - "הינומה", "לולי", "הפרויקט של עומרי גורדון", "החזן הים", "הרחק מהיעדרו". 2014 פרס מיוחד על משחק, פסטיבל הסרטים גנט, בלגיה עבור התפקיד ב"הרחק מהיעדרו". 2012 מלגה בתחרות מונולוגים ע"ש ד"ר שוש אביגיל. 2012 מלגה בתחרות מונולוגים ע"ש עדי קאמרי. 2012 מלגה בתחרות מונולוגים ע"ש אוהלה הלוי. 2012 מלגה בתחרות מונולוגים ע"ש מטעם קרן שושהיים. 2011 מלגה בתחרות מונולוגים ע"ש עדי קאמרי.

חברי אגודת הידידים לשנת 2018/19 (לפי סדר הא"ב)

האנשים שמאחורי הקלעים

מייסדים

אדמה מכתשים | לוי אריה - הקהילה היהודית של מונטריאול - FEDERATION CJA
מתן שירותי בריאות בע"מ - רינה רמות

ידידים

אביסרור אלי וג'ורג'ט - אביסרור משה ובניו בע"מ | אביסרור גלית וג'קי- אביסרור משה ובניו
אופיס טקסטיל בע"מ - אברג'ל מרקו ורויטל | אופק ורד וזיו | איתני רונית ואלדד | אליה רחל ומקס
אלימלך כוכי ומאיר | אלתר אמנון ועדנה | אספיס-זיו אפרת ורועי - שבלול הפקות | בליסטרא שוש וגיל
בן דוד חביב - אפיק מדיה בע"מ | בן ישי רחל - חברת ש.ב.ה שיטות בניה | בן כנען סימה וישראל
ברקאי פנינה | ד"ר ברנר הלל ודורה | גז דניאלה ויוסי | גרינבאום אירית ואשר | חיים עמירה ונתן
חמו שי וטל - חמו שי עבודות בניה בע"מ | חסין אש תעשיות בע"מ - בוכמן רוני ואילנה | כהן מיכל ושלמה
כחלון סימה ויעקב | ליפשיץ איריס ועופר | לוצאטו אתי וכפיר - לוצאטו את לוצאטו בע"מ
מיטלר אורית ואורי | מייסלוס מקס ורוסיטה | מימון אלכסנדרה ואבנר | עו"ד סימונה גולדמן ואריה מימון
מימון יניב ודורין - פאזל יזמות בע"מ | מרקוביץ' יצחק ושלומית | מרש אדריכלים בע"מ -
מרש עליזה ורמי | נגב מינרלים בע"מ | נגר מיטל ורן | נוראל חזי ורחל | נגר אבלין וגבי - פארק הרכב גבי
בנני דרורה ושמואל שלום | סדן דגנית ויורם | סופרו מירב ויובל | ד"ר יעל סנה | מנור עליזה
פרחי שוקולד צמיגי ליבוביץ - אידל מיקי ושרון | צבי תקשורת והוצאה לאור בע"מ - אלוש צביקה וחגית
ד"ר רביצ'קי גרגורי | שדה טל | שוורץ יוסי - 010 יזמות בע"מ | שופן יהודית
שורק יפה ויגאל | פרופ' דורית ואלון תבור | מימון אברהם ואתי - תבליני מימון

נותני חסויות ותורמים

אדמה מכתשים

הנהלה ציבורית

יו"ד: פרופ' אייל שיינר | קרן אוזן | זיו אופק | אבי אטיאס | עו"ד דני אליגון | ד"ר אנגרט מאיר | פני בדש
נעמי בלומנטל | אלי בן סימון | ראובן בן סימון | דניאלה גז | אשר גרינבאום | ד"ר אהוד דוידסון | פרופ' צבי הכהן
אפרת זיו-אספיס | עפרה חן | אהרון ידלין | דוד יוסוב | סימה כחלון | גילה לוי | עופר ליפשיץ | עליזה מנור
פרופ' גורג' מרקוביץ | עו"ד מאיר סהר | אריה קליינמן | אמיר רוזנבליט | שלומי קודש | יוסי רייך | גלית שביט

ממונה בטיחות יעקב הכהן | ייעוץ משפטי רמה לשם, עו"ד אהוד ערב משרד רו"ח חדד ושות', רו"ח | מבקר פנים
אלברט פרץ, רו"ח | רופא התיאטרון ד"ר מיקי (מייקל) גידון | מנהלת מח' מכירות ושירות לקוחות אילנית וקנין-בקר
נציגי מכירה הודיה אדרי, רותם אוזן, כפיר אמונה, שקד גידקין, הלן דאוץ, ורד דהן, שרה דוויט, מאיה חביב, דניאל חי,
נטלי רפאילוב, רעות סבא, דבי רוטנשטיין | אחראית משמרת ורכזת הדרכה חגית שלי | שירות לקוחות רותם אבוקסיס,
ליאור ביטון, דנה דאבול, עדי דלל, רגינה דנוב, טל כהן, אלנרה מילקוב, בת אל רואימי | רכזת בקרת מניינים יענת חלילי
רפרנטית מחלקת עסקית מזל אבר | מנהלת מכירות אזור דרום אושרה דגן | מנהלת מכירות חוץ ולוח רונית קריספין
דוברות ויחסי ציבור איטל תקשורת | מנהלת פרסום והפקות אירועים שני אמור | רכז שיווק בניו-מדיה מיכאל קושניר
מנהלת מחלקת חינוכית וקשרי קהילה הילה פז | רכזת תכניות ויזמות טליה סספורטס | רכזת תוכן והדרכה לילך אוהיון
רכזת אדמיניסטרציה נוי ארץ קדושה | מלווה חברתית רז נגר | רכזת חוגים רותם מזרחי | מנהלת כספים כנרת סברי, רו"ח
הנהלת חשבונות אירית שרור | חשבות שכר והנה"ח אילנית דחליקה | עוזרת אישית למנכ"ל התיאטרון תקוה סקוי
מנהלת אדמיניסטרטיבית דנה קוניו | עוזרת אישית למנהלת אמנותית ליבי בן סימון | אחראית מלבישות לריטה מיגירוב
מלבישות יהודית אלקיים, שנית ביטון, אביבית עמר, ירדן קליין | מעצבת ומנהלת מחלקת איפור ופאות מרינה נודל | מעצבת
ומנהלת מחלקת תלבושות ואביזרים גילי כוכבי | מחלקת תלבושות ואביזרים עירית פלדמן | צוות במה יוסף ברונשטיין,
אריה לוצאטו, דודו מויאל, יהודה מליסה, אלעד רחמים, ארבל פורסטר, מתן וקנין, קובי צמח | מנהלי במה משה הראל,
אלי יוספי, אלי יורם, מוטי ברהום, חנוך אברהם | מחלקת סאונד ומולטימדיה יעקב אבודרהם, אנדריי לומנובסקי,
אייל פיש, ניר רובין, אסף סוויט | תאורה רותם אבירם, שמעון זרחי, אבי זוהר, עדי זריהן, אלירן צדיק, גבי פרידריך
מנהל מחלקת תאורה שמואל מור | מנהלי הצגה שלמה לסרי, איציק קריספין | מנהל טכני מחלקת סאונד ומולטימדיה
אופיר ספיר | מנהל הפקות ותפעול יואב מהרבני | מנהלת אמנותית שיר גולדברג | מנכ"ל שמוליק יפרח

CREATIVE TEAM:

By Lynne Nottage

Hebrew Version and Director - Ido Ricklin

Music - Eldad Lidor

Set - Alexander Lisiyansky

Costumes - Ula Shevtsov

Lighting - Adi Shimromy

Choreography - Ariel Wolf

Fights Coordinator - Uri Bustan

CAST: (in order of appearance)

Percussionist - Dani Shapira

Guitarist - Avner Tueg

Mama Nadi - Sara Vino Elad

Christian - Amir Krief

Sophie - Reut Alush

Salima - Maayan Turgeman

Josephine - Danielle Menuchin

Emeline - Sapir Manor

Aziz Harari - Udi Ben-David

Jerome Kissemebe / Miner - Pini Gueta

Commander Osebergga / Miner - Oded Leopold

Laurent / Rebel - Itamar Eliyahu

Fortune / Rebel / Miner - Oren Cohen

Simon / Rebel / Soldier - Gil Ari Cohen

שחקני התיאטרון לעונה 2018/19 (לפי סדר הא"ב)

אבני תום | אדרי אור | אלוש רעות | אליהו איתמר | אמסלם אליאור אליהו | אסרף אסתי | בוימולד אפרת
ביטרמן רון | בליץ רוני | בן-דוד אודי | ברטו ליליאן | גואטה פיני | גורן ליאת | גולן שירי | דנון ענבר
דקה עלא* | הגואל אוולין | וינברג מיכל | וינו אלעד שרה | וקנין יקיר* | זגורי אורי | זורע עדי
חודרוב תום | טואג אבנר | טובלי אורלי | כהן אורן* | כהן גיל ארי | כהן עדי | כרמי יובל | לאופולד עודד
לוי יובל | לוי תמר* | לסרי אליה* | מאירסון אורה | מידן זוהר* | מזרחי יגאל | מזרחי לירן*
מילוא ענבל* | מלאכי תמר* | מנוחין דניאל* | מנור ספיר* | מרום יהב | נאה שרון* | נוימן אלון
סלקטר אברהם | סננס אלעד | סעדון ניר | עדני אדוה | עציון עומר | פניני אבי | צור קרן | צרי בן*
צ'רצ'י יונתן | קנדל כרמל | קריאף אמיר | שולמן מולי | שטראוס ניר | שפירא דני* | תורגמן מעיין
*בוגרי גודמן בית ספר למשחק בנגב

”הצגה הפקר”

מנהל ייצור, הפקות ותפעול יואב מהרבני | מנהל טכני אופיר ספיר | מנהל הצגה שלמה לסרי
עוזרת במאי ניצן נוימן | מנהל במה חנוך אברהם | תפעול תאורה שמואל מור, גבי פרידריך
תפעול סאונד אסף סוויט, ניר רובין | שותפים ליצירת המוסיקה אבנר טואג ודני שפירא
תכנות SPD רועי חלד | יועץ מוסיקלי לענייני אפריקה נתן נגמבה | הדרכה קולית אלקסנדר פיש
רקוויזיטור יהודה מליסה | תסרוקות ואיפור לריטה מיגרוב | ייצור אביזרים ואפקטים גילי כוכבי,
עירית פלדמן | בניית תפאורה אהרונת תפאורות | עריכת תוכן לתכניה ניצן נוימן | עריכת תכניה שני אמור
צילום תכניה מעיין קאופמן | עיצוב שער פרופגנדה | עיצוב תכניה Galit Media

תיאטרון באר-שבע

תיאטרון
באר-שבע

במשכן לאמנויות הבמה באר-שבע | טל. 08-6266444 | *2690
שדרות רגר 41 באר-שבע | חפשו אותנו ב-f | www.b7t.co.il

תיאטרון באר-שבע נתמך על ידי עיריית באר-שבע
ומשרד התרבות והספורט

שותפים:

By Lynn Nottage

Hebrew Version and Director - Ido Ricklin

RUINED

BEER-SHEVA
THEATRE